

UZASADNIENIE

Formularz UWŁ	Sygnatura akt	III K 995/22	
USTALENIE FAKTÓW			
Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W.	29.07.2011r.	(...)
2.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w W.	28.04.2014r.	(...)
3.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w W.	23.06.2016r.	(...)
4.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W.	13.03.2020r.	(...)
5.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W.	03.08.2020r.	(...)
6.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W.	09.03.2021r.	(...)

1.2. Inne fakty	
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione	

Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
	Pobyty w zakładach karnych.	Informacja z CZSW	12-13, 56
Zachowanie skazanego w zakładzie karnym ocenione jako dobre.	Opinia o skazanym	10-11, 54-55	
Karalność skazanego.	Informacja z KRK, odpisy orzeczeń	20-21, 26-27, 30-31, 33, 35-36, 40, 42, 61-62	
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

Ocena Dowodów		
Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Informacja CZSW o pobytach, Opinie o skazanym, Informacja z KRK, odpisy orzeczeń	- nie budziły żadnych wątpliwości, - nie były kwestionowane przez strony, - sporządzone przez organy procesowe, w formie określonej przepisami prawa.
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
1.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W., 13.03.2020r., (...)	Kara łączna 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, połączona z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.
2.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W., 09.03.2021r., (...)	Kara 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
Z uwagi na daty wyroków skazujących zapadłych wobec P. Ś. oraz kolejne zmiany stanów prawnych Sąd analizował możliwość wydania wyroku łącznego w stosunku do skazanego z uwzględnieniem ww. okoliczności, mając w szczególności na względzie brzmienie przepisów intertemporalnych oraz wyrażoną w art. 4 § 1 k.k. zasadę stosowania przepisów ustawy względniejszej dla sprawy.		

Z dniem 1 lipca 2015 roku zmianie uległa treść art. 85 k.k. Wydanie wyroku łącznego stało się możliwe w sytuacji, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Sąd w takim wypadku orzekał karę łączną, przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej były wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne (art. 85 § 1 i 2 k.k.). Zastrzeżenie z art. 89 k.k. dotyczy możliwości łączenia kar z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Kolejna zmiana stanu prawnego związana była z wejściem w życie art. 38 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami covid-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem covid-19 (Dz.U. z 2020 r. poz. 1086), począwszy od 24 czerwca 2020 roku, art. 85 § 1 k.k. stanowi, iż jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy

wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Jednocześnie zgodnie z art. 81 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku przepisy rozdziału IX k.k. w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Sąd stwierdził, że rozważyć należało w sytuacji skazanego zastosowanie przepisów regulujących łączenie kar w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020r. albo od tego dnia zależnie od tego, które z nich były względniejsze dla skazanego. Zadaniem Sądu było bowiem w takiej sytuacji także rozważenie wydania wyroku łącznego, przez pryzmat art. 4 § 1 k.k., „względności” ustaw przy porównaniu stanu normatywnego z daty orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz stanu normatywnego z czasu popełnienia każdego z przestępstw wchodzących w skład zbiegu. Takie stanowisko zajął również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 stycznia 2015 roku (IV KK 224/14, LEX nr 1622330).

W związku z powyższym okoliczności sprawy poddano analizie przez pryzmat normy art. 4 § 1 k.k. (ponieważ wszystkie czyny, za które P. Ś. został skazany, popełnione zostały przed 24 czerwca 2020 roku, zaś wyroki, którymi orzeczono kary, których połączenie Sąd rozważa, zapadły i uprawomocniły się zarówno przed jak i po tejże dacie), co doprowadziło do wniosku, że

obowiązujący od dnia 15 lipca 2015 roku do dnia 23 czerwca 2020 roku porządek prawny tworzy dla skazanego najbardziej korzystną prawnie sytuację, ponieważ umożliwia połączenie pozostających skazanemu do wykonania kar przy niepodwyższonym, w przeciwieństwie do nowego stanu prawnego, dolnym pułapie kary łącznej.

Orzeczenia z punktów 1 (...) i 2 (...) komparycji wyroku zostały wykonane w całości, a zatem nie podlegają łączeniu, w związku z czym postępowanie w tym zakresie należało umorzyć. Łączeniu z żadną z kar nie podlega również orzeczona wyrokiem wyszczególnionym w punkcie 3. komparycji wyroku łącznego (...) kara grzywny.

Połączeniu podlega zatem kara łączna 1 (jednego) roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności (pkt. 4 komparycji wyroku), kara 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 3 lat (postanowieniem z dnia 11 lutego 2022r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary - pkt. 5 komparycji wyroku) oraz kara 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności (pkt. 6 komparycji wyroku).

W realiach przedmiotowej sprawy, Sąd jednakże nie uznał za uzasadnione połączenie wymierzonych skazanemu kar pozbawienia i ograniczenia wolności. Mając na względzie treść art. 87 § 1 k.k. przy uwzględnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11.06.2019r. sygn. akt P 20/17 Sąd niniejszym wyrokiem orzekł karę łączną ograniczenia wolności, łącząc kary ograniczenia wolności uznając, że dołączenie tych kar do

kary łącznej pozbawienia wolności będzie dla skazanego niekorzystne i doprowadzi do pogorszenia jego sytuacji. Z uwagi na dobrą opinię skazanego z okresu pobytu w izolacji penitencjarnej Sąd uznał, iż brak jest podstaw do „zamiany” kar ograniczenia wolności i łączenia ich z kara pozbawienia wolności.

WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Zgodnie zaś z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła w życie dnia 24 czerwca 2020 roku, Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Granicę dolną zatem stanowi najwyższa z wymierzonych kar, natomiast granicę górną stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Kara łączna zatem może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji.

W orzecznictwie znaleźć można poglądy, iż kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałaby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 października 2000 roku III KKN 340/00). Nie oznacza to jednak, iż kara łączna ma

przynosić skazanemu oczekiwaną przez niego korzyść. Kary łącznej nie można traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-karnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004 roku, s. 1115). Instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa kar, zaś sam fakt pozostawiania dwóch lub więcej przestępstw w zbiegu nie stanowi okoliczności łagodzącej. Kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 października 2001 roku, II AKa 154/01, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26). Orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, Sąd winien kierować się względami, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Zgodnie z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przed wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Trzeba przy tym pamiętać, iż wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które

wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowo – podmiotowy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 października 2002 roku, II KK 270/02) oraz bliskość czasowa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne. Analizując związki łączące realnie zbiegające się przestępstwa trzeba pamiętać, iż kara łączna winna być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji im większa zachodzi łączność przedmiotowa i bliskość czasowa pomiędzy poszczególnymi przestępstwami lub wtedy, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi. Ponadto, niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, stąd priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. P. Kardas, w: Kodeks karny..., s.1137 op. cit.). Wyrok łączny jest wszak instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, a nie służyć wyłącznie poprawie sytuacji skazanych. Dlatego też stosowanie absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie może być sprzeczne z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, służąc odbieraniu kary łącznej jako instytucji będącej swoistym premiowaniem

popelniania przestępstw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2016 roku, sygn. III KK 140/16, LEX nr 2142559).

Kary podlegające łączeniu zostały orzeczone za występki z art. 209 § 1a k.k. oraz 209 § 1 k.k., można zatem stwierdzić, że pomiędzy przestępstwami, których dopuścił się skazany zachodzi bliski związek przedmiotowo-podmiotowy wobec orzeczenia kar za przestępstwo niealimentacyjny w typie podstawowym i kwalifikowanym. Związek czasowy pomiędzy ww. przestępstwami nie był zbyt bliski, ale też nie sposób uznać go za odległy. P. Ś. pierwszego z powyższych czynów dopuścił się w okresie od 11.01.2017 roku do 28.11.2018 roku, a ostatniego w okresie od 02.09.2019 roku do 15.10.2020 roku.

Jeśli chodzi o zachowanie się skazanego w trakcie odbywania kary to postawę i zachowanie P. Ś. w trakcie pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej należy ocenić jako dobre. Skazany był nagradzany regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie. Zachowanie skazanego jest oceniane jako dobre. W stosunku do funkcjonariuszy przyjmuje postawy regulaminowe, funkcjonuje bezkonfliktowo w stosunku do współosadzonych. W AŚ był zatrudniony odpłatnie jako sprzątający zaś obecnie jest zatrudniony poza terenem jednostki w systemie bez konwojenta na rzecz Poczty Polskiej, z powierzonych mu obowiązków wywiązuje się właściwie, nie wpływały uwagi pod kątem wykonywanej przez niego pracy. Skazany brał udział w program resocjalizacji Dłoń z zakresu profilaktyki uzależnienia od alkoholu i środków

odurzających, chętnie uczestniczy w zajęciach kulturalno-oświatowych organizowanych przez administrację AŚ. Skazany kończy odbywanie kary pozbawienia wolności w dniu 23 sierpnia 2023 r. o godz. 08:55.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że właściwe będzie wymierzenie skazanemu kary łącznej ograniczenia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Ustalając wymiar kary Sąd miał na względzie okoliczności, o których była mowa powyżej, tj. związek przedmiotowo-podmiotowy zachodzący pomiędzy czynami, których dopuścił się skazany, odstęp czasowy pomiędzy datami ich popełnienia, a także właściwości i warunki osobiste skazanego, w tym jego dotychczasowy sposób życia. W ocenie Sądu biorąc pod uwagę ilość czynów, których dopuścił się P. Ś., bliski związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy nimi, liczbę ww. przestępstw oraz postawę skazanego podczas odbywania kary pozbawienia wolności brak jest okoliczności, które mogłyby przemawiać za przyjęciem czystej zasady kumulacji lub absorpcji, sprawiedliwe jest zastosowanie systemu pośredniego, bardziej zbliżonego do zasady absorpcji aniżeli kumulacji.

W niniejszej sprawie wymiar kary łącznej mógł oscylować w przedziale od kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności (absorpcja) do 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności (kumulacja).

<p>Mając zatem na uwadze, że okoliczności wpływające na wymiar kary łącznej orzeczonej wobec skazanego przemawiają za zastosowaniem systemu pośredniego Sąd uznał, że właściwe będzie orzeczenie kary łącznej jak w pkt. I części dyspozytywnej wyroku.</p>		
<p>Wymiar Środka karnego</p>		
<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego</p>		
<p>Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU łącznym</p>		
<p>Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>W pozostałym zakresie wyroki, które uległy połączeniu pozostawiono do odrębnego wykonania.</p>	
<p>III</p>	<p>Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym, kar wymierzonych wyrokami opisanymi w pkt. 1-3 oraz 5 komparycji wyroku. Powyższe kary nie podlegały łączeniu z innymi orzeczonymi wobec skazanego karami. Mając na uwadze powyższe okoliczności stwierdzić należy, że nie zachodziły podstawy do objęcia</p>	

wyrokiem łącznym którejkolwiek z ww. kar.
--

Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
VI	Skazany P. Ś. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego korzystał z pomocy obrońcy z urzędu w osobie adw. K. O.. Obrońca obecna była na jednym terminie rozprawy. Wobec powyższego Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kwotę 240 zł, albowiem koszty obrony nie zostały uiszczone ani w całości, ani w części. Rozstrzygnięcie w tym zakresie oparto w zakresie stawki, mając na uwadze wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20.12.2022 r. sygn. akt SK 78/21, o przepisach Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.
V	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa koszty sądowe z uwagi na to, iż poniesienie tych kosztów przez skazanego byłoby dla niego zbyt uciążliwe wobec odbywania przez niego kary pozbawienia wolności.

PODPIS
